

КОНВЕРГЕНЦІЙНА ОСНОВА УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ

Прохорова В. В., Мушнікова С. А.

Ключові слова: конвергенція, управління, неотехнологічне середовище, цифрові технології, штучний інтелект.

Впровадження в економічну теорію і практику процесів конвергенції, як зближення, сходження (у різному змісті), компромісу або стабілізації, залежно від рівня розвитку соціально-економічних систем в різні часи розглядалися, як: конвергенція економічних моделей країн; конвергентно-орієнтований розвиток регіонів та галузей; конвергентно-орієнтований розвиток підприємств; конвергентні підходи до управління підприємствами; конвергенція як феномен з соціально-економічної точки зору, та набули свого апогею у другій половині ХХ сторіччя в період третьої промислової революції. Наразі питання конвергенції управлінських процесів, як об'єкта дослідження, набувають особливого значення в зв'язку з переходом від постіндустріального до неотехнологічного суспільства.

Стрімкий розвиток цифрових технологій, штучного інтелекту потребують відмови від уніфікації конвергенції управлінських процесів та потребують використання нових управлінських підходів. На сьогодні не є актуальними питання зближення процесу управління різними економічними системами, економічної та соціальної політикою різних країн, рівнем розвитку регіонів в часі. Найбільш актуальними питаннями є взаємовплив і злиття традиційних та новітніх технологій управління різними процесами під впливом невизначеного обсягу та переліку факторів ризиків, коли на їх перетині виникають якісно нові результати діяльності, нові продукти та послуги. Особливість конвергенції управлінських процесів в неотехнологічному середовищі із зростаючою актуальністю теорії інформаційної цивілізації полягає в особистісному підході до формування управлінського рішення. Конвергенція в даному сенсі є основополагаючим елементом в формуванні системи концептуальних основ таких, як: сутність, мета, принципи, методи та прийоми управління. Так, наприклад авторами досліджувалося конвергенція управління безпекою розвитку промислових підприємств, в якому спочатку визначалися сутність, мета, принципи, методи та прийоми управління окремо безпекою і окремо розвитком підприємства. В сучасних умовах, актуальним питанням для дослідження, з точки зору авторів, є конвергенція управління інноваційно-інвестиційним потенціалом промислових підприємств.

Одне з основних місць в цьому процесі посідає людина, як особистість яка наділена знаннями, уявленнями, досвідом та компетенціями. Формування та отримання таких якісних особистісних характеристик можливо в умовах розвитку економіки знань та є умовою виникнення й розвитку інноваційного співробітництва не тільки всередині країни, а і за її кордонами на міжрегіональному і транскордонному рівнях. В умовах неотехнологічного середовища інноваційне співробітництво сприяє універсальності глобального світу та єдності його інформаційного простору, акцентуючи увагу на творчості та інноваціях.

Прохорова Вікторія Володимирівна, доктор економічних наук, професор, кафедра економіки та менеджменту, Українська інженерно-педагогічна академія, вул. Університетська, 16, м. Харків, Україна, 61003

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2552-2131>

Мушнікова Світлана Анатоліївна, доктор економічних наук, професор, кафедра управління фінансами, облікової аналітики та моніторингу бізнесу, Інститут промислових та бізнес технологій Українського державного університету науки і технологій, пр. Гагаріна, 4, м. Дніпро, Україна, 49600

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3860-522X>